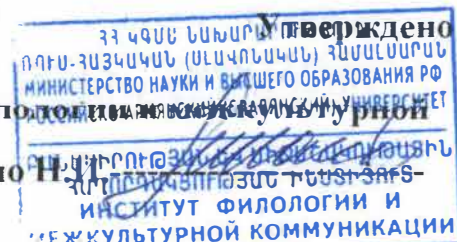

**ГОУ ВПО Российско-Армянский (Славянский)
университет**

Директор Института Филологии и межкультурной
коммуникации Таткало Н.П.

«_09_» _07_ 2024_ протокол № 1

УЧЕБНО-МЕТОДИЧЕСКИЙ КОМПЛЕКС ДИСЦИПЛИНЫ

Наименование дисциплины: Армянский язык

АННОТАЦИЯ

Краткое описание содержания данной дисциплины;

1.1. Цель курса-привить студенту углубленные знания, научную, официальную и риторическую речь, основанную на устной и письменной речи, владение приемами и навыками общения с информационными средствами, устной речью, параллельно со всем этим студент получит знания, связанные с арменоведением, информацию, которую он может представить уже во время занятий в форме семинаров и дискуссий. Таким образом, овладение терминологическими функциями предмета даст возможность применить полученные знания на практике, в ходе научной деятельности.

1.1. Трудоемкость в академических часах, формы итогового контроля (зачет)

- Трудоемкость дисциплины «Армянский язык» составляет **252** академических часа.
- Форма итогового контроля – **зачет/экзамен**.

Виды учебной работы	Всего, в акад. часах
1. Общая трудоемкость изучения дисциплины, в т. ч.:	252
1.1. Аудиторные занятия, в т. ч.:	126
1.1.1. Лекции	0
1.1.2. Практические занятия	126
1.2. Самостоятельная работа	63
1.3. Подготовка как зачету	63
Итоговый контроль	Зачет/экзамен

2. Цели и задачи дисциплины

Цель дисциплины

Курс направлен на улучшение фонетической, лексической и грамматической компетенции студентов, повышение их языковой уверенности и способность применять полученные знания в повседневной и академической среде.

Задачи дисциплины.

- Развить навыки устной и письменной речи на армянском языке.
- Обучить основам фонетики, морфологии и синтаксиса.

- Расширить словарный запас студентов, необходимый для повседневного и академического общения.
- Сформировать навыки аудирования и понимания устной речи.
- Совершенствовать технику чтения и понимания текстов различной сложности.
- Развить способность к построению связных высказываний в устной и письменной форме.
- Обеспечить практическое применение изученного материала через коммуникативные упражнения и интерактивные задания.
- Подготовить студентов к дальнейшему изучению армянского языка на более продвинутом уровне.

2.1. Требования к уровню освоения содержания дисциплины

По завершении изучения дисциплины «Армянский язык » студенты должны:

Знать:

- основные правила фонетики, морфологии и синтаксиса армянского языка;
- базовый словарный запас, необходимый для повседневного общения и учебной деятельности;
- основные речевые модели и грамматические конструкции.

Уметь:

- понимать и воспринимать на слух несложные фразы и тексты;
- читать и понимать тексты с учетом изученного лексико-грамматического материала;
- строить простые фразы и высказывания в устной и письменной форме;
- применять базовые грамматические структуры в речи.

Владеть:

- навыками устного общения в рамках изученных тем;
- навыками чтения, письма и аудирования на базовом уровне;
- основными техниками построения простых текстов (диалогов, коротких рассказов, описаний).

2.2. Компетенции обучающегося, формируемые в результате освоения дисциплины:

Код компетенции	Наименование компетенции	Код индикатора достижения компетенций	Наименование индикатора достижений компетенций
УК 3	Способен осуществлять социальное взаимодействие и реализовывать свою роль в команде	УК-3.1	Формирует команду проекта для достижения поставленной цели
		УК-3.2	Выстраивает продуктивное взаимодействие в команде для решения конкретных задач в рамках проектной деятельности
УК 4	Способен осуществлять деловую коммуникацию в устной и письменной формах на государственном языке Российской Федерации и иностранном(ых) языке(ах)	УК -4.1	Устанавливает контакты и организует общение в соответствии с потребностями совместной деятельности, используя современные коммуникативные технологии
		УК-4.2	Осуществляет деловую коммуникацию на русском и иностранном языках
		УК-4.3	Организует публичное выступление в рамках поставленных задач на русском и иностранном языках
УК 5	Способен воспринимать межкультурное разнообразие общества в социально-историческом, этическом и философском контекстах.	УК -5.1	Выстраивает социальное и профессиональное взаимодействие с учетом особенностей деловой и общей культуры представителей других этносов и конфессий, различных социальных групп
		УК-5.2	Создает недискриминационную

			среду для участников межкультурного взаимодействия при личном общении и при выполнении профессиональных задач
--	--	--	---

3. Тематический план и трудоемкость аудиторных занятий по учебному плану дисциплины:

No.	Раздел дисциплины	Виды учебной работы, включая самостоятельную работу студентов и трудоемкость (в часах)		
		Всего	Лекции	Практ.
1.	Հայ գրերի գյուտը: Մեսրոպ Մաշտոց: Զրիստոնեության ընդունումը և դերը հայ ժողովրդի կյանքում:	16		16
2.	5-րդ դարի հայ պատմիչներ. Մ. Խորենացի, Եղիշե, Փավստոս Բուզանդ, Կորյուն /ընդհանուր բնութագիր/	14		14
3.	«Սասնա ծռեր» էպոսը: Էպոսի ճյուղերը, գլխավոր հերոսները դրական և բացասական կերպարները:	14		14
4.	Նարեկացու «Մատյան ողբերգության» պոեմը:	14		14
5.	Հայ առակագիրներ: Մխիթար Գոշ, Վարդան Այգեկցի:	12		12
6.	Սայաթ-Նովա	14		14
7.	Նար-Դոս «Ես և նա» :	14		14
8.	Հ. Թումանյան: Կենսագրությունը ստեղծագործությունը	14		14
9.	Ա. Իսահակյան: Կենսագրությունը, ստեղծագործությունը	14		14
	Итого	126		126

	Итоговый контроль	Экзамен/Зачет
--	-------------------	---------------

4. Краткое содержание семинарских занятий

Занятия направлены на развитие навыков устной и письменной речи. В ходе практических занятий студенты осваивают базовые грамматические конструкции, развивают лексический запас и совершенствуют произношение. Уделяется внимание основным правилам письма, а также навыкам общения на армянском языке в повседневных ситуациях. Особое внимание уделяется постановке правильного произношения и развитию письменных навыков через выполнение простых текстов.

Распределение весов по видам контролей

Формы контролей	Вес формы (форм) текущего контроля в результирующей оценке текущего контроля (по модулям)		Вес формы промежуточного контроля в итоговой оценке промежуточного контроля		Вес итоговой оценки промежуточного контроля в результирующей оценке промежуточных контролей		Вес итоговой оценки промежуточного контроля в результирующей оценке промежуточных контролей (семестровой оценке)		Веса результирующей оценки промежуточных контролей и оценки итогового контроля в результирующей оценке итогового контроля
	M1 ¹	M2	M1	M2	M1	M2			
Вид учебной работы/контроля									
Контрольная работа <i>(при наличии)</i>									
Устный опрос <i>(при наличии)</i>	0,4								
Тест <i>(при наличии)</i>									
Лабораторные работы <i>(при наличии)</i>									
Письменные домашние задания <i>(при наличии)</i>	0,4								
Реферат <i>(при наличии)</i>	0,4								
Эссе <i>(при наличии)</i>									

¹ Учебный Модуль

Проект (при наличии)								
Другие формы (при наличии)								
Веса результирующих оценок текущих контролей в итоговых оценках промежуточных контролей	0,4							
Веса оценок промежуточных контролей в итоговых оценках промежуточных контролей								
Вес итоговой оценки 1-го промежуточного контроля в результирующей оценке промежуточных контролей								
Вес итоговой оценки 2-го промежуточного контроля в результирующей оценке промежуточных контролей								
Вес результирующей оценки промежуточных контролей в результирующей оценке итогового контроля								
Вес итогового контроля (Экзамен/зачет) в результирующей оценке итогового контроля								
	$\Sigma = 1$	$\Sigma = 1$	$\Sigma = 1$	$\Sigma = 1$	$\Sigma = 1$	$\Sigma = 1$	$\Sigma = 1$	$\Sigma = 1$

5. Образцы вариантов контрольных работ, тестов и/или других форм текущих и промежуточных контролей: Диктант, изложение, сочинение.

Диктант

Հայոց այբուբենը հզոր է: Նրանում ամեն ինչ ամբողջական է ու ավարտուն: Հայոց լեզվի կառուցվածքն այնպես է համապատասխանում հայերենի կռճո տառերին, որ գրված խոսքը զրնգում է շղթայի նման: Եվ ես այնքան պարզորոշ եմ

պատկերացնում դարբնոցում կռած այդ տառերը, մետաղի սահուն ոլորքը մուրճի հարվածների տակ: Թռչում է ահա հրաթեփը, և մնում է ծիածանային այն կապտավունությունը, որ հիմա աչքին երևում է հայկական ամեն մի տառի մեջ: Այդ տառերով կարելի է հծույգներ պայտել... Եվ սա նույնքան ճիշտ է, որքան և այն, որ տառերն այդ սրժեր կտրել քարից, քանզի Հայաստանի քարը նույնքան բնական է, որքան և այբուբենը: Բավական է վերհիշել հայկական խաչքարի ուրվապատկերները, որպեսզի կրկին զմայլվես այդ համապատասխանությամբ: Հայկական տառը իր վերջին ոլորքով ճիշտ այդպես նման է նաև հին հայկական եկեղեցու /Հռիփսիմե/ թնին կամ նրա կամարին /Գեղարդ/: Այդ գիծը առկա է նաև նրա լեռների եզրագծերում, որոնք իրենց հերթին այնքան նման են կնոջ կրծքի գծերին:

Հայաստանի համար որքան ընդհանուր է կոշտության ու փափկության, կարծրության ու սահունության, առնականության ու կուսականության այդ զարմանալի համադրությունը՝ և՛ բնանկարում, և՛ օդում, և՛ շինվածքներում, և՛ մարդկանց մեջ, և՛ այբուբենում, և՛ լեզվի մեջ: Հայոց գրերում հուշարձանի վեհություն կա և՛ կյանքի քնքշություն, լավաշի եզրագծի բիբլիական հնություն և՛ բիբարի կանաչ ստորակետի կծվություն, խաղողի ողկույզի գանգրություն ու թափանցիկություն և՛ շշի վայելչակազմություն ու անպաճույճություն, ոչխարի գեղմի փափուկ խոպոպիկ և՛ հովվի մահակի ամրություն:

Перевод А. Битова.

Вопросы и задания для самостоятельной работы студентов. Для каждого урока из учебника, с которым проводятся занятия, даются соответствующие задания. Например:

- Перевести диалог.
- Вставить соответствующие гласные.
- Заполнить пропущенные буквы.
- Объяснить значение слов.
- Продолжить текст.
- Прочитать и рассказать текст.
- Вставить пропущенную букву в нужных местах.
- Прочитать стихотворение и подготовиться к дебатам «Почему мы не говорим на литературном армянском языке?»
- Прочитать текст. Написать сочинение на тему «Моя мама».
- Составить предложения с заданными словами.

Перечень экзаменационных вопросов

1. Հայերենը որպես հնդեվրոպական լեզու:

Հայերենը հնդեվրոպական ընտանիքի առանձին ճյուղ է: Հայերենի զարգացումը բաժանվում է երեք շրջանի՝ հին հայերեն, որ գրավոր կերպով ավանդված է 5-րդ դարից, միջին հայերեն, որ ավանդված է միջնադարյան, հատկապես կիլիկյան շրջանի մատենագրությամբ, և աշխարհաբար, իր երկու գրական ճյուղավորումներով՝ արևելյան ու արևմտահայերեն, որոնցից արևելյանը բարձրացավ պետական լեզվի մակարդակի: Հայերենն ունի բազմաթիվ բարբառներ, որոնք բաժանվում են երեք ճյուղի՝ ում, կը, ել, ոմանք բաժանում են չորս ճյուղի՝ ում, կը, ել, ս: Այս բարբառներից շատերն այժմ ձուլվում են համագային հայերենի մեջ և գնում են դեպի մահացում, ըստ որում, նրանցից մի քանիսն արդեն մահացել են (օրինակ՝ Ագուլիսի, Մեղրու բարբառ և այլ բարբառներ): 19-րդ դարի առաջին կեսում, երբ դեռ նոր էր հիմնադրվել համեմատական լեզվաբանությունը, եվրոպական մի շարք արևելագետներ (Պետերման, Վինդիշման, Գոշե և այլն), ուսումնասիրելով հայերենը, ցույց տվեցին, որ այն ևս հնդեվրոպական լեզու է, բայց սխալ կերպով համարեցին հնդ-իրանական ճյուղի իրանական ենթաճյուղին պատկանող մի բարբառ: Դրա հիման վրա Ֆրանց Բոպպն էլ իր համեմատական քերականության երկրորդ հրատարակության ժամանակ հայերենը նույնպես մտցրեց հնդեվրոպական լեզուների ընտանիքի մեջ՝ որպես հնդ-իրանական ճյուղի մի բարբառ: Այդ սխալ տեսակետը ընդունվեց նաև այլ լեզվաբանների կողմից (Մյուլլեր, Պոլ դը Լագարդ և այլք) մինչև 1875 թվականը, երբ լույս տեսավ Հայնրիխ Հյուբշմանի («Հայերենի դիրքը հնդեվրոպական լեզուների շարքում») աշխատությունը: Այդ աշխատության մեջ Հյուբշմանը, ճիշտ կիրառելով հնչյունափոխական օրենքները հայերենում, կարողացավ գատել հայերենի սեփական (բնիկ) հնդեվրոպական բառերը փոխառյալ բառերից և, դրանով իսկ, վեր հանեց այն առանձնահատկությունները, որ ունի հայերենը թե՛ իրանական, թե՛ հնդեվրոպական մյուս լեզուների համեմատությամբ: Դրա հիման վրա էլ նա եկավ այն եզրակացության, որ հայերենը, իբրև հնդեվրոպական լեզու, ինքնուրույն մի ճյուղ է ներկայացնում և չի մտնում հնդ-իրանական ճյուղի մեջ: Իր այդ եզրակացությունը Հյուբշմանը հետագայում հաստատեց մի շարք արժեքավոր ուսումնասիրություններով, որոնք նոր հունի մեջ դրին հայերենի համեմատական ուսումնասիրությունը: Հյուբշմանի հետևողությամբ շարունակեցին ուսումնասիրել հայերենը հնդեվրոպական լեզվաբանության բազմաթիվ ներկայացուցիչներ: Այս տեսակետից առանձնապես մեծ է Հրաչյա Աճառյանի վաստակը, որ իր աշխատությունների մեջ ամփոփել է այն ամենը, ինչը որ արված է հայոց լեզվի համեմատական ուսումնասիրության ներկայացուցիչների կողմից: Ի մի բերելով հայերենի բոլոր հնդեվրոպական տարրերը (բառեր, մասնիկներ, քերականական ձևեր)՝ Աճառյանը ցույց է տվել, որ հնդեվրոպական լեզուների արևելյան խմբի մեջ մտնելով՝ հայերենը ինքնուրույն ճյուղ է ներկայացնում և առավել մերձավոր ցեղակցության մեջ է իրանական, հունական ու սլավոնական լեզուների հետ:

2. Հայոց լեզվի զարգացման փուլերը

Հայոց լեզուն անցել է զարգացման երեք փուլ՝

- Գրաբար կամ հին հայերեն (5-11րդ դար , Ոսկե դար): Գրաբարով են ստեղծագործել հինգերորդ դարի պատմիչներ Ագաթանգեղոսը, Փարպեցի, Խորենացի, Եղիշե, Եզնիկ Կողբացի:
- Միջին կամ կիլիկյան հայերեն: (Ֆրիկ, Վարդան Այգեկցի, Մ. Գոշ, Բուշակ):
- Աշխարհաբար՝ իր երկու տարբերակներով: (17րդ դարից մինչև մեր օրերը) Աշխարհաբարով են գրել Աբովյանը, Ռաֆֆին, Մուրացանը, Շիրվանզադեն, Թումանյանը , Իսահակյանը, Տերյանը, Չարենցը Բակունցը, Շիրազը, Սևակը, Սահյանը, Հրանտ Մաթևոսյանը և այլ:

3. Արևմտահայ և արևելահայ գրական լեզուներ

Աշխարհաբարից են ծագել այժմյան հայերենի երկու գրական տարբերակները. արևելահայերենը և արևմտահայերենը: Արևելահայերենը ձևավորվել է արարատյան բարբառի հիման վրա, ՀՀ պետական լեզուն է, խոսում են նաև Պարսկաստանի հայերը: Արևմտահայերենը ձևավորվել է Պոլսի բարբառի հիման վրա, այն սփյուռքի հայության գրական լեզուն է: Արևմտահայերենով գրել են Դուրյանը, Դանիել Վարուժանը, Մեծարենցը, Միամանթոն, Գրիգոր Սոհրաբը և Հակոբ Պարոնյանը: 1915 թվականից հետո սփյուռքում

ստեղծված գրականությունը կոչվեց սփյուռքահայ գրականություն, որի ներկայացուցիչներն են Շահան Շահնուրը, Համաստեղը, Մուշեղ Իշխանը, Վահան Թեքեյան, Հակոբ Օշականը, Վահե Հայկը, Կոստան Չարյան և ուրիշներ: Կան նաև սփյուռքում ապրող օտարազիր հայ գրողներ, ինչպիսիք են Վիլիամ Մարոյանը, Մայրլ Առլեն կրտսերը, Լևոն Չավեն Սյուրմեյանը (անգլիագիր): Անրի Թրուայան, Վահե Քաչա (ֆրանսագիր): Ալիսի Կիրակոսյանը (իսպանագիր):

4. Ժամանակակից հայերենի բառապաշարը

Բառապաշարը պատմական կարգ է, և լեզվի զարգացման ընթացքում այն անընդհատ փոփոխվում է, զարգանում: Ժամանակակից հայերենի բառապաշարի զարգացումն իրականանում է տարբեր ուղիներով: Գրանցից են բառաբարդումը, ածանցումը, ինչպես նախ փոխառությունները: Ծագումնաբանական տեսակետից ժամանակակից հայերենի բառապաշարը բաժանվում է հետևյալ խմբերի՝ բնիկ հայերեն բառեր, որոնք կազմում են հնդեվրոպական բառապաշարը կամ կերտվել են հետագայում հայերենի բառապաշարային նյութի հիման վրա: Փոխառյալ բառեր - այն բառերն են, որոնք հայերենն իր զարգացման ընթացքում փոխառել է ցեղակից ու ոչ ցեղակից լեզուներից:

5. Փոխառյալ բառերը ժամանակակից հայերենում

Փոխառությունը, լեզվական այս կամ այն տարրի, հիմնականում բառի անցումը մի լեզվից մյուսին: Փոխառություն են կոչվում նաև փոխառված տարրերը՝ բառերը, (ածանցները, բառակազմական կաղապարները և այլն): Փոխառությունները ուրիշ ժողովուրդների հետ տնտեսական, քաղաքական, մշակութային կապերի բնական արդյունք են, երբ այդ շփման հետևանքով նորանոր հասկացությունների, իրույթների հետ լեզվի մեջ մուտք են գործում նաև դրանց նշանակող բառերը:

6. Հայերենի բառակազմական միջոցները

Ածանցում (նախածանցում, միջածանցում, վերջածանցում, բարդության ածանցում՝ բարդածանցում), երբ բառակազմական հիմքերին ավելացնելով մասնիկ (ածանց) կազմում ենք նոր բառեր, բառաբարդում կամ բարդացում (հարադրություն, կրկնություն, կցում), երբ պարզ, ածանցավոր բառերի կամ արմատների համակցումով ստեղծվում են նոր բառեր, հապավում, երբ սկզբնատառերի՝ սկզբնահնչյունների, բառերի սկզբնամասերի և այլ տարրերի համակցումով բաղադրյալ անուններից կազմում են ուրույն (կրճատ) բաղադրություններ, քերականական ձևերի քարացում, երբ հին լեզվավիճակների որոշ քերականական ձևերը հետագայում վերածվում են կայուն, անտրոհելի կապակցությունների, բաղադրությունների և գործածվում են իբրև բառի ուղիղ, ինքնուրույն ձևեր (օրինակ՝ շնորհիվ, հարկավ, նաև), բազմիմաստ բառերի իմաստների հեռացումը, երբ բազմիմաստությունը տրոհվում է և իմաստներից որևէ մեկի մեկուսացումը, հեռացումը հանգեցնում է նոր, ինքնուրույն բառիմաստի հաստատման, նույնանուններիի գոյացման:

7. Թվի քերականական կարգը

Թվի քերականական կարգը դրսևորվում է գոյականական, դերանվանական ու բայական համակարգերում, հին հայերենում՝ նաև ածականների ու թվականների մեջ: Ժամանակակից հայերենում ունի երկու դրսևորում՝ եզակի թիվ և հոգնակի թիվ: Գրաբարում, միջին հայերենում, ինչպես նաև որոշ բարբառներում պահպանվում են նաև երկակի թվի հետքեր:

8. Բառապաշարի ձևաիմաստային տեսակները

Իմաստաբանական հիմունքով բառերը լինում են՝ մենիմաստ, բազմիմաստ, լիիմաստ, թերիմաստ, թանձրացական, վերացական, անձնանիշ, իրանիշ, ձևաիմաստային հատկանիշներով՝ համանուն, հարանուն, հոմանիշ, հականիշ

9. Համաձայնության և խնդրառության սխալները հայերենում

Շարահյուսական կապակցման եղանակներն են՝ համաձայնությունը, խնդրառությունը (կառավարումը) և առդրությունը: Համաձայնությունը կապակցման այն եղանակն է, որի դեպքում իրար կապակցվող բառերը դրվում են քերականական միևնույն կարգով, օրինակ՝ միևնույն հոլովով, միևնույն դեմքով, միևնույն թվով և այլն: Խնդրառությունը կապակցման այն եղանակն է, որի դեպքում գերադաս բառի պահանջով լրացումը դրվում է որոշակի հոլովով կամ կապով ու նրա խնդրով:

10. Դերանունների գործածությունը կապային կառույցներում-

Վեցն կապեր՝ ՀԵՏ, ՎՐԱ, ՄՈՏ, ՊԵՍ, ՀԱՄԱՐ, ՆՄԱՆ, «մեղավոր» են սխալների համար: Պետք է իմանալ, որ բոլոր բառերի նման այս կապերը նույնպես թելադրում են, պահանջում «իրենցը»՝ տրական հոլովով դերանուն: Նշված վեց կապերի հետ առաջին և երկրորդ դեմքի անձնական դերանունները գործածվում են տրական հոլովով: Երրորդ դեմքի անձնական դերանունների դեպքում խնդիրներ գրեթե չեն առաջանում, ինչպես՝ նրա հետ, նրանց հետ, իր պես (ոմանք սխալմամբ ասում են իրեն պես), իրենց պես և այլն:

ԼԻՏԵՐԱՏՄՐԱ

- Շ.Սահակյան <<Գործնական աշխատանքերի ձեռնարկ>> /1, 2/
- Սեբնիկ(и); Րոստոմյան Ջ., Տաակյան Կ. - <<Խոստենք հայերեն>>
- Սեբնիկ(ые) քոսոբիե(я); Տաակյան Կ. - <<Հայոց լեզվի ուղեցույց>> /մաս 1/, <<Հայոց լեզվի ուղեցույց>> /մաս 2/
- Կուրս Լեկցիյ;
- Կրառկե կոնսպեկտս Լեկցիյ;
- Սեկտրոննե մաթերիալս (սեկտրոննե սեբնիկս, սեբնիկ քոսոբիե, կուրսս և կրառկե կոնսպեկտս Լեկցիյ, քրեզենտաացիոն ՐՐՏ և ղ.ղ.); սեկտրոննի սեբնիկն Րոստոմյան Ջ., Տաակյան Կ. <<Խոստենք հայերեն>> գրքում ներկայացված է էլեկտրոնային նյութեր
- Գլոսսարիյ/տերմինոլոգիսեկսկի սևոար; Ժ.Ռոստոմյանի և Շ.Սահակյանի գրքերի վերջում կա քառքառան
- ղր. վարիանտս մաթերիալոս, ոսեբոհոմիմս ղր. սեկտրոննի սեբնիկն Լիսցիպլինս.

6. Փոնդս օսենոչնս սրեղսթվ.

Քրիմերս ղաղանիյ

ղաղանիե 1: Վստաղե քրոքսեննե Բուքվս.

Գիր..., Գիրարքո..., քաշքշո..., սրտմաշո..., վար..., փեղ..., մե..., քաշկոտո..., սրտմաշո..., փող...,

Օտղետ: ք, ք, կ, կ, ք, կ, կ, ք, կ, ք

ղաղանիե 2: Ռր ղարքի քոլոր քառերում է գրվում թ:

ա. հար...ոկ, գվար..., քուր...

ք. սաղար..., խր...ին, աղո...ք

գ. մանրակրկի..., ականակի..., կար...

Ответ: ր. սաղարթ, խրթին, աղոթք

Задание 3: Вставьте пропущенные буквы.

Շ...գ, տ...թ, ան...րոշ, ան...րեն, այս...ր, կես...ր, ան...րակ, առ...րյա, մեղմ...րոր,
մեղմ...րեն, նախ...րե, շոր...րալ

Ответ: н, н, н, о, о, о, н, о, о, н, о, н

Задание 4: Подчеркнуть определенные местоимения.

Համայն, յուրաքանչյուր, ամբողջ, ոչ մի, յուրաքանչյուր որ, ոչ որ, ամեն մի, մեկնումեկը,
ինչ-որ, ոմանց, ողջ, բոլորը, ամենը:

Ответ: Համայն, յուրաքանչյուր, ամբողջ, ոչ մի, յուրաքանչյուր որ, ոչ որ, ամեն մի,
մեկնումեկը, ինչ-որ, ոմանց, ողջ, բոլորը, ամենը:

Задание 5: Написать синонимы данных глаголов.

Ցանկանալ, գայրանալ, հավաքել, մտածել, դավանանել, երագել, դյուրել, փնտրել, ատել,
առողջանալ, գիտենալ, դեկավարել

Пример ответа: կամենալ, բարկանալ, ի մի բերել, խորհել, մատնել, պատկերացնել,
հրապուրել, որոնել, զգվել, բուժվել, հասկանալ, վերահսկել

Задание 6: Перевести текст.

Матенадаран - один из древнейших и богатейших центров рукописного и печатного наследия мировой культуры. Десятки тысяч древнеармянских рукописей содержат бессмертные творения выдающихся древних и средневековых армянских ученых и писателей, охватывающие почти всю древнюю и средневековую историю, философию, право, медицину, математику, художественную литературу, искусство миниатюры и т. д. Кроме сочинений армянских авторов, здесь хранится также много рукописей иностранных авторов на персидском, арабском, греческом, латинском, эфиопском и других языках.

Многие рукописи являются единственными и поэтому незаменимыми источниками для освещения и обогащения истории не только армянского народа, но и народов Среднего и Ближнего Востока, истории Греции и Рима. Вот почему Матенадаран является поистине храмом мировой культуры.

Примерный ответ (ответ может иметь иной вариант в зависимости от использования синонимов слов): Մատենադարանը համաշխարհային մշակույթի ձեռագիր և տպագիր ժառանգության հնագույն և ամենահարուստ կենտրոններից է : Տասնյակ հազարավոր հին հայկական ձեռագրեր պարունակում են հնագույն և միջնադարյան հայ ականավոր գիտնականների և գրողների անմահ ստեղծագործություններ, որոնք ընդգրկում են գրեթե ողջ Հին և միջնադարյան պատմությունը, փիլիսոփայությունը, իրավունքը, բժշկությունը, մաթեմատիկան, գեղարվեստական գրականությունը, մանրանկարչական արվեստը և այլն: Բացի հայ հեղինակների ստեղծագործություններից, այստեղ պահվում են նաև շատ օտար հեղինակների ձեռագրերը պարսկերեն, արաբերեն, հունարեն, լատիներեն, եթովպերեն և այլ լեզուներով: Շատ ձեռագրեր միակ և, Հետևաբար, անփոխարինելի աղբյուր են ոչ միայն հայ ժողովրդի, այլև միջին և Մերձավոր Արևելքի ժողովուրդների, Հունաստանի և Հռոմի պատմության լուսաբանման և հարստացման համար: Ահա թե ինչու Մատենադարանը իսկապես համաշխարհային մշակույթի տաճար է :

Задание 7: От данных слов образовать прилагательные

Միրտ, մայր, գլուխ, ցավ, փայտ

Пример ответа: Բարի միրտ, հոգատար մայր, ձվաձև գլուխ, անտանելի ցավ, խոնավ փայտ

Задание 8: Տրված բառերից կազմել բայեր:

Շտապ, հրավեր, սուտ, երագ, գիծ

Ответ: շտապել, հրավիրել, ստել, երագել, գծել

Методический блок

Методика преподавания

Методические рекомендации для студентов по подготовке к семинарским, практическим или лабораторным занятиям, по организации самостоятельной работы студентов при изучении конкретной дисциплины.

Заранее студентам даются задания для подготовки к практическим занятиям. Во время практических занятий студенты представляют свои подготовленные материалы, а непонятные вопросы объясняются повторно.